

hogy a mentők a tüzoltásért rendes évi fizetést kapnak, a tüzoltóknak azonban a mentésért nem jár egy fitying sem.

Mondjuk, hogy ez az érv elfogadható, mert a város kasszájából egyebet kiszorítani nem lehet. De akkor meg miért nem fordulnak a társadalomhoz ebben a százhuszezerenél több lakosú városban a mentők érdekében, illetőleg miért nem nyújtanak módot a mentőknek arra, hogy Budapest mintájára legalább egyetlen napon vehessék igénybe a közönség könyörületességét?

Pedig az öngyilkosságok, balesetek egyre szaporodnak. Ilyenkor tavasszal — és ősszel — van az öngyilkosságok szezonja. Alig van nap, hogy ne történnék szerencsétlenség. És ekkor a mentők az első gondolat. A mentők, akik lóhalálban robotolnak napról-napra, hogy életre segítsék a szerencsétleneket, a saját életüket pedig összemorzsolják. És a jutalom minden esztendőben minden mentő számára: *husz korona*.

Humánusabb cselekedetet ezek után elképzelni sem lehet, mint azt, hogy Szegeden is meg kell valósítani a *mentők napját*.

GYORSJEGYZETEK

....

Tragédia öt szakaszban. Játssza és szenved az ellenzék.

1—2. §. Obstrukció csöndben.

3—4. §. Csönd az obstrukcióban.

5. §. A Ház ezt is megszavazza. Teljes a tragédia.

*

Furcsa: az ujoncjavaslatoknál megint olyan beszédeket fogunk hallani, melyek javarésze — nem válik be.

*

Az ellenzék olyan, mint a választójog. Legjobb hallgatni róla.

*

Mégis meg van már a szegedi fogadalmi templom. Ma már szavazhattak is fölötte.

*

Csödület egy szegedi utcán.

— Kit visznek a mentők?

— Egy bácsit, aki összeesett a csodálkozás-tól, mikor meghallotta, hogy a mentők évi bére husz korona.

*

Két bohém jubilál Szegeden. Szeretettel ünnepejük őket, pedig mint a nevük mutatja, csöppet sem szegediek: az egyik is *csiki*, a másik is *erdélyi*.

*

Jó dolguk van Szegeden az építőmestereknek. Nekik még a házak is bedőlnek.

A francia kormány bemutatkozása. Párisból jelentik: A miniszteri nyilatkozatnak a kamarában és a szenátusban csak mérsékelt sikere volt. *Monist* programjának fölolvastatása közben minduntalan *félbeszakították* és csak a radikálisok és a radikális-szociálisták tapsoltak neki. Amikor a miniszterelnök fölolvasta a kormány programjának azt a részét, amelyben az elaggottak ellátásáról, a vasutasok pragmatikájáról és a választott bíróság behozataláról szólt, egy képviselő közbekiáltott:

— Hiszen ez *elejétől végig Briand programja*, hát miért kellett neki mennie?

Amikor pedig Monis az igazságról, a jóságról és a méltányosságról beszélt, amelylyel a közszolgálatban el kell járni, egy másik képviselő közbeszólt:

— A beszéde egészen olyan, mint egy vasárnapi prédikáció!

Több radikális lap nagy meglepéssel állapítja meg, hogy a kormány egységes republikánus többséget kapott. *L'Événement* kijelenti, hogy az ellenséges fölfogás, amelylyel a mérsé-

kelt jobboldal fogadta a minisztériumot, megkönnyíti ennek föladatát. A minisztérium úgy biztosíthatja a republikánusok támogatását, ha határozottan és erélyesen sikraszáll a kívánt reformokért. A *Lanterne* úgy véli, hogy a reakciók vészkiáltása korai. Az *Action* és *Petit République* azt hiszik, hogy a kormánynyilatkozatban Briand politikája támadt föl. E politika az országban oly mély gyökeret vert, hogy lehetetlenné vált más utra lépni. A *Dépeches de Toulouse* azt mondja, hogy a kormánynyilatkozat által keltett impreszió úgy jellemezhető, hogy a kamara a kormánynak inkább *hitelt*, mint *bizalmat* előlegez. A mérsékelt konzervatív lapok azt igyekeznek bizonyítani, hogy a kormánynak sikerült mindjárt az első napon valamennyi pártoknál elégedetlenséget kelteni. *Jaurés* a *Humanité* hasábjain ezt írja: A választóreform biztosítottak látszik, de ez nem vigasztalhat bennünket azért, hogy az elbocsátott vasutasok újra való visszafogadására és a nagy szociális föladatok megvalósítására vetett reményünkben ismét csalódtunk.

Halálos ítélet lesz Szegeden.

— A többszörös rablógyilkos bünei. —

(*Saját tudósítónktól.*) A szegedi esküdtbíróság március tizenharmadikán szenzációs bűnygyben hoz ítéletet. Még élénk emlékezetben van az a rablógyilkosság, mely karácsony másodnapján a makói tanyákon történt és amelynek *Szalma István* volt a főhőse. Napokig írtak a lapok a kegyetlen büntett részleteiről, de a maga borzalmas egészében csak most, mikor az esküdtbíróság az adatokat összegyűjtötte, láthat a véres büntett napvilágot.

Szalma István már másodszor követett el rablógyilkosságot. A huszonöt éves rovtmultu csavargó 1903. június tizenhárom és tizenegyedike között éjjel összebeszélt *Borbíró János* hasonló koru csavargó társával, mert sem pénzük sem pénzre kilátásuk nem volt, hogy kiállnak a *lugosi* országuttra és az arra haladó kocsik közül, amelyiknek gazdája alszik, meggyilkolják és kirabolják. Így is történt. Az előzetes megállapodáshoz híven kiállottak a *lugosi* országuttra és figyelték az arra haladó kocsikat. Az első kocsit szabadon utjára bocsátották, mert annak a gazdája ébren volt. A második kocsit gazdája, *Muntyán Vince* aludt. A lesben álló rablók erről úgy győződtek meg, hogy az azon a vidéken szokásos gyékény fedelét a kocsinak, miután egyik rabló a kocsit hátuljára fölmaszott, bicskával kihasította és ott beleskelődött. Ezután egyik hátulról, a másik meg előlről fölugrott a lassan haladó járműre és az országuttról fölszedett éles kövekkel agyonverték a mitsem sejtő *Muntyán Vincét*.

Véres tettüket rémes kegyetlenséggel hajtották végre, a fölcsedett éles kövekkel, addig verték az alvó kocsi fejét, míg azt tizenhat darabra nem vagdalták. A *lugosi* királyi törvényszék, mint esküdtbíróság hat, illetve hét évi fegyházbüntetéssel sújtotta a rablógyilkosokat. *Szalma István*at, miután a fegyházban igen jól viselte magát, 1909 januárban szabadlábra bocsátották. A fegyházban *Szalma István* kitanulta a cipésmesterséget és így módot nyújtottak neki, hogy tisztességes életet kezdjen, de *Szalma István* továbbra is csavargó módjára élt. Csavargása közben megismerkedett *Kovács Anna* csongrádi leánnyal, kibe beleszeretett és elakarta venni feleségül. De sem a kihirdetésre, sem pedig az eljegyzés költségeinek fődözésére pénzük nem volt és így az eljegyzés késedelmet szenvedett. 1910 december hónapban azután *Szalma István* kijelentette menyasszonyának, hogy nemsokára lesz pénze, sőt tisztességes ruhát is szerez magának.

— De a teremőjét, szerzek pénzt még a föld

alól is. Majd 1910 december tiz és tizenötödike közötti napokban *Várad Antal* makói gazda tanyájára ment ki, hol lábbeliket javított. A ravasz, rovtmultu ember észrevette, hogy *Várad Antal* a szekrényében sok készpénzt tart. Körüljárta a tanyát és arról is meggyőződött, hogy a tanyát *Inhos György* béres őrzi, ki nyitott istállóban alszik. 1910 december huszonhatodikán, karácsony másnapján *Szalma István*, ki *Várad Antal* makói városi lakásától nem messzire lakott, látta, hogy *Várad Antal* és a felesége a karácsonyi ünnepekre a városba mentek. *Szalma István* elérkezettnek látta az időt, hogy véres tettét végrehajtsa. Hozzártározónak azt mondotta, hogy Földeákra megy, mert ott dolga van. El is indult, de nem Földeák felé, hanem az épen ellenkező irányban fekvő *Várad Antal* tanyája felé tartott. *Szalma István* mikor kiért a tanyára, körülleselkedett az udvarban, majd egyenesen benyitott az istállóba és az ott alvó *Inhos Györgyöt* egy éles fejszével agyonverte.

A gyilkosság után *Inhos György* kabátja zsebéből kivette a lakás kulcsát, amivel azután bement lakásba és az ott lévő értéktárgyakat és készpénzt magához vette. A bestiális vérengző ember még ezzel sem elégedett meg, hanem visszament a megölt béreshez és a halottról lelopta, leráncigálta a kabátját és a subáját.

A makói csendőrség nagy apparátussal megindította a nyomozást és annak dacára, hogy az elvetemült suszter csizmasarkait leszakította és helyébe ujat rakott, a lábnyomokról elfogta a rablógyilkost, megkötözve vitték be Makóra, hol nagy néptömeg verődött össze megbámulni a vérengző vadállatot.

— Én vagyok a rablógyilkos! Mit bámultok marhák? — kiáltotta *Szalma István* a tömeg felé.

A szegedi esküdtbíróság március tizenharmadikán hoz ítéletet ebben a véres bűnygyben. Az eset részletei olyan borzalmasak, hogy a többszörös rablógyilkost az előjelek szerint *halálra ítélik*.

Kun Béla mandátuma. Budapestről jelentik: A Kurián ma délben hirdették ki a Hódmezővásárhelyen megválasztott *Kun Béla* ellen beadott petíció ügyében az ítéletet. Miután a petíció etetés és itatással vádolta meg *Kun Bélát*, a Kuria ennek a vádnak a bizonyítására *elrendelte a vizsgálatot*. A bizonyítás megejtésével a *szegedi* ítélőtáblát bízták meg.

Tavaszi Divat-Ujdonságok

Modell kostümök
Modell felöltők
Angol kostümkelmék
Blous különlegességek
Pongyola ujdonságok
Uj szabásu alsószoknyák
megérkeztek

SÁTOR PÁL

divatáruházába.

Készséggel küld a czég mintákat
e lap előfizetőinek.